

ŠOLSKI CENTER CELJE
Srednja šola za kemijo, elektrotehniko in računalništvo

ROKOMET V CELJU-OD ZAČETKOV DO DANES

RAZISKOVALNA NALOGA

Avtor:

Oskar ŽVEGLIČ, E-3. A

Mentor:

Jernej JANČIČ, prof.

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, 2014

KAZALO VSEBINE

KAZALO SLIK.....	4
KAZALO GRAFOV	4
POVZETEK	5
1 UVOD	6
2 METODOLOGIJA.....	7
2.1 OPISOVANJE ALI DESKRIPCIJA	7
2.2 PO-LSTRUKTRIRNI INTERVJU	7
2.3 METODA ANALIZE.....	7
3 HIPOTEZI	8
4 ZAČETKI ROKOMETA.....	9
5 USTANOVITEV ROKOMETNEGA KLUBA IN IGANJE V JUGOSLAVIJI.....	10
6 ROKOMET V CELJU PO OSAMOSVOJITVI	11
7 INTERVJU	16
8 NAJVEČJI USPEHI ROKOMETNEGA KLUBA CELJE PIVOVARNA LAŠKO	20
8.1 NOVA DVORANA ZLATOROG	20
8.2 OTVORITVENA TEKMA Z LEONOM	21
8.3 OSVOJITEV NASLOVA EVROPSKIH KLUBSKIH PRVAKOV	21
9 ROKOMETNI KLUB CELJE PIVOVARNA LAŠKO DANES	24
10 REZULTATI.....	25
10.1 ANALIZA PODATKOV.....	25
10.2 KOMENTAR INTERVJUJA.....	27
10.3 POTRDITEV HIPOTEZ.....	27
11 ZAKLJUČEK	28
12 VIRI	29
ZAHVALA.....	30

KAZALO SLIK

Slika 1: Igranje rokometu na zunanjem igrišču.....	9
Slika 2: Gospod Andrej Šušterič.....	16
Slika 3: Dvorana Zlatorog zunaj.	20
Slika 4: Dvorana Zlatorog znotraj.	20
Slika 5: Skupinska slika.	23

KAZALO GRAFOV

Graf 1: Zgodovinski pregled osvojitve mest državnega prvenstva v odstotkih predstavitev v državnem prvenstvu.....	25
Graf 2: Zgodovinski pregled osvojitve mest evropskih tekmovanj v odstotkih.	1
Graf 3: Grafična predstavitev uvrstitve kluba po sezonah. Vir: statistični portal InfoStat.....	26

POVZETEK

V tej raziskovalni nalogi je predstavljena rokometna zgodovina Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško. Opisano je, kdaj so bila napisana pravila rokometne igre, nadaljuje se z zgodovino rokometna v Celju, opisuje, kako se je klub ustanovil in kako so je klub predstavljal v Jugoslaviji. Predstavljen je intervju, ki je bil narejen na temo zgodovine kluba v Jugoslaviji in Sloveniji. Naloga se nadaljuje s podrobno zgodovino kluba v samostojni Republiki Sloveniji, prav tako pa so predstavljeni največji dosežki kluba. Na koncu sta na podlagi sinteze literature, intervjuja in obdelanih statističnih podatkov obravnavani v začetku postavljeni hipotezi.

1 UVOD

Priznani rokometni trenerji trdijo, da Rokometni klub Celje Pivovarna Laško spada v sam Evropski rokometni vrh, saj so to v nekaterih preteklih letih celo dokazali z osvojitvijo Evropskih klubskih prvakov.

Ob tem se postavlja vprašanje, zakaj o teh uspehih ni veliko zapisanega in sistematično raziskovanega. To spoznanje je privedlo do oblikovanja raziskovalne naloge na temo Zgodovina rokometna v Celju. Poleg tega pa je Celje rokometno mesto in ljudje v Celju se premalo zavedajo, koliko je rokomet dal Celju in koliko Celje rokometu, da ne govorimo o tem, kakšno prepoznavnost sta Celje in posledično tudi Slovenija zgradila na rokometnih uspehih, saj so evropske tekme v Slovenijo pripeljale navijače iz celotne Evrope in tudi iz katerih drugih celin.

O zgodovini celjskega rokometna bo opravljen intervju z gospodom Andrejem Šusteršičem, ki je v klubu ob največjih uspehih v Jugoslaviji, Sloveniji in v Evropi, opravljal pomembne funkcije.

2 METODOLOGIJA

Raziskovalno nalogo sestavljata dva sklopa: teoretični in empirični. V teoretičnem delu bodo na podlagi proučevanja dostopne literature podrobneje opisana zgodovina rokometu v Celju. Pri tem bodo uporabljene naslednje raziskovalne metode:

- opisovanje ali deskripcija,
- pol-strukturirani intervju
- metoda analize.

Empirični del je zastavljen kot študija primera. Tovrstno raziskovanje poteka v skladu z načeli interpretativne paradigme, kar pomeni, da je večji poudarek na subjektivnih doživetjih posameznika in ugotavljanju pomena, ki ga posameznik pripisuje posameznim dogodkom. Vključenost raziskovalca v raziskovano okolje, saj gre za aktivnega rokometuša in nekdanja člana Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško, pomeni tudi njegovo razumevanje tega, kar se izraža v obliki posrednega sporočanja. Vloga raziskovalca kot aktivnega udeleženca je tako zelo pozitivna, saj lahko raziskovalec, ki je neposredno vključen v raziskovano okolje, razume tudi tisto, kar je izrečeno v iracionalni govorici oziroma kar v verbalni komunikaciji ostane neizrečeno.

2.1 OPISOVANJE ALI DESKRIPCIJA

Opravljen bo pregled aktualne literature in dostopnih virov o Rokometnem klubu Celje Pivovarna Laško. Najnovejša knjiga z naslovom Petdeset let rokometu v Celju, ki jo je napisal Andrej Šusteršič, opisuje klub in njegove uspehe v obdobju od leta 1947 do 1997. Analizirani in opisani bodo statistični podatki, ki so dostopni na portalu Rokometne zveze Slovenije (<http://infostatx.rokometna-zveza.si/scripts/RZS/default.asp>). Opravljena bosta pregled in analiza časopisnih člankov, v katerih se je poročalo o uspehih kluba in so dostopni v spletnih arhivih posameznih časopisnih hiš.

2.2 PO-LSTRUKTRIRNI INTERVJU

Podatki, potrebni za izvedbo raziskave, se bodo zbirali z uporabo pol-strukturiranega intervjuja. Veljavnost se bo preverjala s kontrolo konsistentnosti odgovorov, triangulacijo in kontrolo transkripcije. Terminološki slovar vzgoje in izobraževanja definira pol-strukturirani intervju kot intervju, ki se nahaja med dvema ekstremoma (to je strukturirani in ne strukturirani intervju). Pri omenjenem intervjuju si raziskovalec poleg splošne sestave intervjuja, v kateri postavi cilje, ki naj bi jih z intervjujem dosegel, vnaprej pripravi tudi nekaj bistvenih vprašanj, navadno odprtega tipa, ki jih postavi vsakemu vpraševancu, preostala vprašanja pa oblikuje sproti med potekom intervjuja. Pol-strukturirani intervju je zelo prožna tehnika zbiranja podatkov: uporabi se lahko zaprti ali odprti tip vprašanj, odgovori vpraševanca so lahko kratki, lahko pa odgovarja v obliki pripovedi, uporaben je pri študiji primera in tudi na večjih vzorcih, uporabi se lahko kot samostojna tehnika zbiranja podatkov ali v kombinaciji z drugimi tehnikami.

2.3 METODA ANALIZE

Po opravljenem pregledu literature in opravljenem intervjuju bo narejena sinteza spoznanj in v zaključku predstavljena analiza ugotovitev.

3 HIPOTEZI

1. Rokomet je v Celju najpomembnejši šport.

Z intervjujem in s podatki se bo potrdila oziroma ovrgla hipoteza, da je rokomet najpomembnejši šport v Celju.

2. Vstop novega pokrovitelja je klubu v zatonu omogočil preboj na evropski vrh.

Tudi ta hipoteza se bo potrdila ali ovrgla s sintezo podatkov, pridobljenih z intervjujem ter z javno objavljenimi podatki.

4 ZAČETKI ROKOMETA

Pregled začetkov igranja rokometna je povzet po članku Slovenska zgodovina. (<http://www2.arnes.si/~smehic/zgodovina.htm>, 1.3.2014).

Igra, ki predstavlja predhodnico rokometna, se je začela igrati ob koncu 19. stoletja v severni Evropi. V Nemčiji so igro poimenovali Raftball. To igro je igralo 10 do 12 igralcev. Leta 1898 je na Danskem športni pedagog Holger Nielsen pripravil pravila za veliki rokomet, poimenovan handbold, pravila pa so izšla 1906. Igra je igralo 11 igralcev na igrišču 30x45m. Igrišče je imelo na vsaki strani gole, velike 3x2m, okoli gola pa je bil označen tudi kazenski prostor, v katerega igralci niso smeli vstopiti. V tem času se je tudi v Nemčiji pojavila podobna igra po imenu Torball. Modernjši zapis pravil je bil objavljen 29.10.1917 v Nemčiji, pripravili pa so jih Max Heiser, Karl Schelenz, in Erich Konigh. Ta pravila je leta 1919 še izboljšal Karl Schelenz in pravila, podobna današnjim, so temelj pravil. Prva mednarodna tekma po novejših pravilih se je odigrala med moško ekipo Nemčije in Belgije leta 1925, med ženskami pa sta jo odigrali ekipa Nemčije in Avstrije leta 1930. Leta 1928 je bila ustanovljena Mednarodna amaterska rokometna zveza, leta 1946 pa današnja Mednarodna rokometna zveza IHF. Na zahtevo Hitlerja se je rokomet prvič pojavil na olimpijskih igrah leta 1936, kasneje pa je bil odstranjen in leta 1972 so ga spet uvrstili nazaj na olimpijske igre. Po letu 1950 je popularnost velikega rokometna začela upadati in razvil se je mali rokomet, kakršnega poznamo še danes.

Prvo svetovno prvenstvo so organizirali že leta 1938 in je potekalo na vsake 3 ali 4 leta vse do leta 1995, ko so organizirali prvenstvo na Islandiji. Od takrat naprej je organizacija svetovnega prvenstva na vsaki dve leti, vsako drugo leto pa je organizirano evropsko prvenstvo. Leta 2004 je potekalo tudi v Sloveniji, kjer smo Slovenci zasedli 2. mesto.

Slika 1: Igranje rokometna na zunanjem igrišču.

(Viri: <http://www2.arnes.si/~smehic/zgodovina.htm>, 1.3.2014)

5 USTANOVITEV ROKOMETNEGA KLUBA IN IGANJE V JUGOSLAVIJI

Rokometni klub Celje se je začel razvijati postopoma, saj sta bila leta 1945 v Celju kar dva rokometna kluba Celje in Olimp. Dve leti kasneje, leta 1947, sta se združila v fizkulturno društvo Kladivar, ki se je ukvarjal z različnimi športi. Leta 1949 dobijo celjski rokometnaši v novem športnem društvu Kladivar svoj sedež in domovanje. Istega leta se začne igrati republiška liga v velikem rokometu. Leta 1953 se je začela jugoslovanska liga, v kateri je sodelovalo tudi Celje. Velik rokomet so v Celju igrali vse do leta 1958, ko je bil v Celju odigran zadnji turnir v velikem rokometu v republiki in Celjani so zasedli drugo mesto. Pred naslednjim letom se klub imenuje ŽRK Celje. Celjani so skoraj skozi vse sezone igrali v 2. Jugoslovanski ligi in njihovo domače igrišče je bilo na skalni kleti, saj so tedaj rokomet igrali še zunaj na betonskih igriščih. Klubu je velik korak uspel leta 1968, ko so se uvrstili v 1. Jugoslovansko ligo in v njej ostali vse do leta 1972, ko so iz nje izpadli. Ta leta so bili tudi celjski mladinci in kadeti v samem jugoslovanskem vrhu. Leta 1976 so celjski rokometnaši prišli do pokritega igrišča, saj so zgradili večnamensko dvorano Golovec. Ta dvorana je z leti postala dom in domače igrišče celjskih rokometnašev. Nato so se spet leta 1977 uvrstili v 1. Jugoslovansko ligo in v njej ostali do leta 1979. Ker so vmes leta 1978 dobili novega pokrovitelja Aero Celje, se je klub imenoval Rokometni klub Aero Celje, celjski mladinci pa so do tedaj bili eni izmed najboljših v Jugoslaviji. Naslednja štiri leta so Celjani spet igrali v 2. Jugoslovanski ligi in nato so se leta 1983 spet uvrstili v 1. Jugoslovansko ligo. Žal so iz nje izpadli že isto sezono. Leta 1990 so se spet uvrstili v 1. Jugoslovansko ligo, a je žal niso igrali, ker se je že tedaj Slovenija osamosvajala. To je povzeto po knjigi Trideset let rokometna v Celju (Goršič T., 1976).

6 ROKOMET V CELJU PO OSAMOSVOJITVI

Zgodovina rokometu v Celju po osamosvojitvi je povzeta po knjigi Petdeset let rokometu v Celju (Šušteršič, 1996).

V letu 1991, ko se je osamosvojila Slovenija, so si v rokometnem klubu Celje Pivovarna Laško načrtali nove cilje v Evropi. Te cilje in želje so prenesli iz neodsane 1. YU lige. To si je želel tudi njihov največji pokrovitelj – Pivovarna Laško. Zaradi tega so v svojo ekipo zbrali skoraj vse najboljše slovenske rokometarje, prišli so: Uroš Šerbec iz Velenja, Aleš Levec iz Slovana ter Beno Lapajne in Tomaž Tomšič, oba iz Ribnice. Za vse skupaj so po dolgih pogajanjih plačali za slovenski rokomet rekordno odškodnino.

Sezono 1991/1992 so odigrali v novi Slovenski ligi, imenovani super slovenska rokometna liga. V tej sezoni je klub po pogodbi s ŠRC Golovec in Občino Celje prišel do svojih klubskih prostorov. Tako so tudi sovlagali v izboljšanje športne dvorane Golovec in leta 1994 prišli do težko pričakovanega parketa v dvorani. V tej sezoni so Celjani tudi postali prvi državni prvaki za samostojno Slovenijo in osvojili prvi pokal Slovenije. Osvojili pa so tudi skoraj v vseh mlajših selekcijah državne naslove, razen pri starejših dečkih. Celjski uspeh je nadgradila tudi druga Celjska ekipa, ki se je imenovala Eurodas, z osvojitvijo 2. DRL – vzhod. Tako bi lahko v Celju imeli po letu 1964 dve ekipi v 1. DRL in bi imeli domači derbi. V klubu je kljub temu nastala zavestna odločitev, da B članska ekipa ostane v 2. DRL zato, da se v njej razvijajo mladi igralci.

Prvo Evropsko sezono, ko so bile kvalifikacije v Evropo za sezono 1992/1993, je klub za vstop v Evropo moral premagati hrvaške klube, in sicer najprej RK Zamet Rijeka, te so tudi premagali, nato pa so se soočili z RK Zagreb Loto in tekmo doma zmagali z rezultatom 18:17. Ta zmaga je bila prenizka, saj so jih Hrvatje doma zmagali 26:17 in tako so Celjani izpadli iz nadaljevanja. V sezoni 1992/1993 so Celjani ponovno postali državni prvaki in ponovno osvojili pokal Slovenije, mlajše selekcije pa to sezono niso bile tako dobre.

V sezoni 1993/1994 so Celjani prišli skozi evropske kvalifikacije proti makedonskemu prvaku Pelistrom iz Bitole in v obeh tekmah zmagali. V žrebu 1. kroga evropske lige pa so dobili neugodnega švedskega prvaka IFK Redberglids iz Gotebрга in so v prvi tekmi na gostovanju izgubili za 2 gola, doma pa so jih premagali za 6 golov. V žrebu 2. kroga so Celjani dobili ugodnega nasprotnika iz Švice, to je bil prvak Borba. Zmagali so v obeh tekmah in tako so Celjani prvič prišli v Evropsko ligo prvakov. V domačem prvenstvu so zopet vzeli oba državna naslova. V ligi prvakov pa so imeli prvo tekmo proti španskemu prvaku TEKA iz Santandra, a so Celjani doma na žalost izgubili. Naslednja tekma je bila v Frankfurtu proti Nemškemu prvaku SG Wallau Massenheim. Tudi to tekmo so izgubili z rezultatom 23:18. Nato sta sledili dve zaporedni tekmi v Golovcu in tako tudi prvi dve zmagi proti avstrijskemu West Wein in proti nemškemu klubu Wallauom. Na tekmo v Španijo so se odpravili skupaj z navijači, a so izgubil. Na tekmi na Dunaju ni bilo nič drugače, saj so tam izgubili na žalost samo za 1 gol. S tem rezultatom je klub dosegel 7. do 8. mesto v Evropi, za kar so menili, da je to do tedaj največji uspeh v klubu. Ta uspeh pa so dogradile še mlajše selekcije in v Celju so osvojili pet državnih naslovov od šest možnih.

V sezoni 1994/ 1995 so v klubu naredili velik prestop, saj je v klub prišel Iztok Puc, ki je po mnenju mnogih bil tedaj najboljši igralec na svetu, prav tako pa se je v ekipo vrnil Beno Lapajne. V prvem krogu EP DP so imeli ponovno smolo pri žrebu, saj so dobili madžarskega prvaka Fotex Veszprem in obe tekmi izgubili. Za marsikoga v Celju in Sloveniji je bila to katastrofa, zato so v klubu reagirali in dosedanjega trenerja Josipa Šojata zamenjali z najboljšim slovenskim trenerjem Mirom Požunom. Tako so zmagali na najelitnejšem turnirju v Evropi in v domačem prvenstvu in v pokalu niso izgubili niti ene same točke. Tako je prišlo tudi do stave, saj so se igralci stavili s predsednikom kluba Tonetom Turnškom, ki je bila zelo odmevna. Če ne izgubijo točke, grede po končani sezoni na Havaje, drugače pa bodo častili predsednika. V tem času so v klubu popisali pogodbo s Športno šolo Celje in tako tudi o sponzoriranju rokometne šole v Celju, ki jo je vodil rokometni strokovnjak Tone Goršič. Ta uspeh so nadgradili še mladinci in starejši dečki z naslovom državnih prvakov.

Pred sezono 1995/1996 so podpisali novo sponzorsko pogodbo s Pivovarno Laško za pet let vse do leta 2000. Predstavili so tudi nove člane, to so Renato Vugrinec iz Ptuja, ter dva jugoslovanska reprezentanta Dejan Perić in Rastko Stefanović, posebna okrepitev je postal novi trener Zdravko Zovko, eden najbolj trofejnih balkanskih trenerjev. Prvi krog evropskega pokala so preskočili brez večjih problemov, saj so igrali z bolgarskim prvakom Lulin iz Sofije in obe tekmi zmagali z visoko razliko. V drugem krogu so dobili Zagreb, to je bila nekakšna psihološka vojna s hrvaške strani, a so doma zmagali 25 :21. Žal to ni pomagalo, saj so jih Zagrebčani doma zmagali za 5 golov. Ta tekma je bila za igralce Celja zelo težka, saj so jih navijači hudo zmerjali in izobesili žaljiv transparent. Celjski klub je to prijavil zvezi EHF, a ker ta ni reagirala, je klub prekinil vse odnose z Zagrebom. Odpovedana pa je bila tudi reprezentančna tekma s Hrvaško, ki bi se morala igrati v Celju. Tako so se tudi razblinile sanje o igranju v ligi prvakov. V domačem prvenstvu pa so bili ponovno državni in pokalni prvaki, in sicer z veliko prednostjo trinajstih pik. Uspeh so nadgradili še kadeti, starejši dečki in mlajši dečki. Velik uspeh je uspel kadetom, ki so v tej sezoni postali evropski prvaki. V tej izjemni ekipi so bili kadeti, tudi v prihodnje znana imena, kot so Pajovič, Kozomara, Praznik in Žvižej.

V sezoni 1996/1997 so v prvem krogu premagali slovaškega prvaka Topolčany in so si tako že zagotovili nastopanje v ligi prvakov, saj je EHF spremenil pravila in igrala se je samo ena tekma. To sezono so Celjani prišli vse do polfinala, tam so izgubili proti aktualnimi evropskimi prvaki Barceloni, doma za 5 golov, a v gosteh so jih premagali za 4 gole, ampak žal zaradi gol razlike se niso uvrstili v finale. V domačem prvenstvu so spet bili državni in pokalni prvaki. Ta uspeh so spet prispevali mlajši dečki z naslovom državnih prvakov in starejši dečki z naslovom državnih prvakov.

V nadaljevanju so povzeti rezultati in uvrstitve celjskih rokometišev, ki so dostopni na spletni strani Evropske rokometne zveze ter spletni strani Rokometne zveze Slovenije. Te strani sta: 1. <http://www.eurohandball.com/ec/cl/men/2013-14/clubs/001853/Celje+Pivovarna+Lasko> in 2. <http://infostatx.rokometna-zveza.si/scripts/RZS/default.asp>.

V sezoni 1997/1998 so Celjani v predtekmovanju premagali Nemškega prvaka Goteborg doma za 5 golov (29:24), v Nemčiji pa so igrali izenačeno (30:30) in tako so se ponovno uvrstili v ligo prvakov. Tam so prišli vse do polfinala in so morali priznati premoč Zagrebu, saj so v gosteh izgubili (27:20), doma pa so zmagali, ampak spet s premajhno gol razliko (25:24). V domačem prvenstvu so ponovno bili državni in pokalni zmagovalci, temu uspehu so dodali mladinci in starejši dečki, saj so oboji osvojili naslov državnih prvakov. V sezoni 1998/1999 so Celjani ponovno prišli v ligo prvakov in spet vse do polfinala, kjer so spet izgubili proti Barceloni na gostovanju za 4 gole (30:26), doma pa so

zmagali za 3 gole (35:32). Ta rezultat vseeno ni bil dovolj, da bi se uvrstili v finale. V domačem prvenstvu so spet bili državni in pokalni prvaki, temu uspehu pa so se dodali mladinski in starejši dečki, ki so bili oboji državni prvaki.

V sezoni 1999/2000 so v klub pripeljali zdajšnjo legendo Celjskega kluba Edwarda Kokšarova. Celjani so se spet zanesljivo uvrstili v ligo prvakov in spet prišli do polfinala. V nadaljevanju so spet klonili proti veliki Barceloni, sicer so jo doma zmagali za 7 golov (27:20), ampak so v gosteh izgubili za 14 golov, »lahko bi rekli, da jih je Barcelona povozila kot tank«, saj je bil rezultat (39:25) in tako so spet izpadli. V domačem prvenstvu so pa še zmeraj imeli primat in so dobili obe lovoriki. To leto so tudi kadeti dobili naslov državnih prvakov.

V naslednji sezoni 2000/2001 pa se klubu ni bilo treba uvrstiti v ligo prvakov, saj so po prejšnjih dosežkih že uvrščeni in spet so se prebili do polfinala. Tam so spet izgubili, toda tokrat ne proti Barceloni, temveč proti Portland San Antoniu, v gosteh so izgubili za dva gola (30:28). Mislili so, da jih bodo zlahka premagali doma, a na žalost mnogih se ni izšlo in so izgubili za 3 gole (29: 32). Znova se jim ni uresničila želja priti v finale (Evropska rokometna zveza). A v domači ligi so bili neustavljivi in so spet pobrali vse, kar se je v Sloveniji lahko.

V sezono 2001/2002 so vstopili še bolj okrepljeni, saj je v klub prišel Sergej Rutenka. V tej sezoni niso dosegli svojih pričakovanj z igranjem v finalu lige prvakov, saj so že izpadli v četrtfinalu proti Sportclub Magdeburg. Doma so namreč izgubili za tri gole (25:28), to razliko pa so hoteli nadoknaditi na gostovanju, a se jim žal ni izšlo, saj so dali dva gola premalo. To tekmo so sicer zmagali (29:31), tako so zaključili z igranjem v ligi prvakov za to sezono. V domačem prvenstvu se je pa tudi zgodil polom, saj niso postali državni prvaki. Premagal jih je rokometni klub Prule.

Zato je Celjski klub v naslednji sezoni 2002/2003 igrali v nižjekategorni ligi, kot je liga prvakov imenovana Cup Winners'cup. Tam so spet izgubili v polfinalu proti Ciudad Realu v gosteh za kar sedem golov (34: 27), doma so zmagali, a spet za premalo golov (28:25). Naslov državnih prvakov so spet prinesli nazaj v Celje, a pokal Slovenije je pa odšel v Velenje.

Sezona 2003/2004 je nepozabna za klub in ljubitelje celjskega oz. slovenskega rokometa. Po osvojeni ligi prvakov so osvojili še Champions Trophy, saj so zmagali Ciudad Real in THW Kiel, to je tako imenovani Evropski super pokal. Tudi v ligi prvakov so končno prišli na vrh Evrope in v finalu premagali SG Flensburg, doma za kar 6 golov (34:28), v gosteh so pa sicer izgubili za 2 gola (30:28), ampak je vseeno zadostovalo za skupno zmago. V slovenski ligi so spet po nekaj letih skupaj osvojili oba naslova državnih in pokalnih prvakov. Po tej sezoni so počasi začeli zapuščati klub igralci. Kot prvi so šli Vugrinec, Oštir, Milosavljevič in Perić.

V sezono 2004/2005 so šli s ciljem, da bi ponovili uspeh, ki so ga naredili prejšnjo sezono. A v ligi prvakov so uspeli priti spet samo do polfinala, doma so zmagali Barcelono s tremi goli (34:31), v Barceloni so izgubili s preveliko gol razliko, saj so jih zmagali za kar pet golov (31:26) in se niso uspeli uvrstiti v finale. V domačem prvenstvu so obranili naslov državnih prvakov, a v pokalu Slovenije so moral priznati premoč Goldclubu.

V sezoni 2005/2006 je odšlo kar veliko igralcev, ki so bili nosilci igre v preteklih letih. To so: Sergej Rutenka, Matjaž Brumen.... To sezono so že končali v četrtfinalu lige prvakov, saj je bil Ciudad Real premočan za Celjane, saj so na obeh tekmah izgubili (34 :27) in še doma (28:33), tja pa je pred tremi

leti odšel še Pajovič. V domačem prvenstvu so zopet bili državni in pokalni prvaki Slovenije. Po tej sezoni se je poslovil najuspešnejši trener Celja Miro Požun in v klubu so morali poiskati novega trenerja. To je postal Kasim Kamenica, v klubu se je zamenjala tudi vsa uprava s predsednikom kluba vred. Odšli so pa tudi nekateri igralci: Zorman, Mlakar, Lorgar, Razgor S., Ivankovič. Zamenjali so jih: Špiler, Špoljarič, Sulić, Podpečan.

V sezoni 2006/2007 je klub prišel samo do osmine finala v ligi prvakov, saj so po slabši gol razliki izpadli proti SG Flensburg. Na prvi tekmi v gosteh je bilo (36:26), doma pa so jih Celjani zmagali (41:31), a ker so oni dali več golov v gosteh kot Celjani, so zaradi tega šli naprej. V Sloveniji so bili še kar neustavljivi in so zopet pobrali naslov državnega ter pokalnega prvaka.

V sezono 2007/2008 so šli skoraj s čisto drugačno postavo, saj so odšli Natek, Sulić, Ošlak, Podpečan, Špoljarič, prišli pa so Matešič, Gregorc, Furlan, Terzič, Trivundža in Kos. V ligi prvakov so izpadli že po skupinskem delu in to je bil šok za klub in navijače. Navijači so začeli protestirati in zahtevali odstop vodstva kluba ter trenerja. Nastalo situacijo so nekoliko ublažili igralci, ki so ubranili naslov prvaka, strast navijačev se je umirila in ostalo je pri tem vodstvu ter trenerju.

V naslednji sezoni 2008/2009 so v klubu odpustili trenerja Kasima Kamenico in v Celje je prišel Tone Tiselj. Zdelo se je, da klub stagnira, kljub menjavi je bila to ena najslabših sezon Celja, saj so v ligi prvakov izpadli že v skupinskem delu. V domačem prvenstvu niso bili ne državni in tudi ne pokalni prvaki Slovenije. Kar je bilo dobro v klubu, je bilo dejstvo, da so mlajše selekcije osvajale prva mesta v Sloveniji in po tujini. V klubu pa se ni nič spremenilo. Pred naslednjo sezono so kupili nekatere stare znance kluba, kot so Zorman, Lapajne, Kozlina, Vugrinec, Bedekovič, Kojič. Novim starim članom so se pridružili še povsem novi člani: Toskič, Koljanin in Stochla.

V naslednjo sezono 2009/2010 so igrali v nižjem razredu evropskega rokometa v Evropskem pokalu. Tam so prišli vse do četrtfinala, a v klubu je zelo vrelo, saj so navijači hoteli odstop vodstva in trenerja. Navijači so dosegli svoje, v Celje sta prišla kot predsednik Roman Pungartnik, kot trener pa je prišel Zvonimir Serdarušič. Veliko igralcev so pestile poškodbe in tako je bil novi trener prisiljen vzeti nekaj mladinskih igralcev v prvo člansko ekipo in z njimi igrati v četrtfinalu Evropskega pokala. V klub pa je prišel še Gajič. In po pričakovanjih so izgubili proti SG Flensburg. V domačem prvenstvu so zopet postali državni in pokalni prvaki in to je tudi vse ublažilo. V mlajših selekcijah so bili starejši dečki B državni prvaki.

V sezoni 2010/2011 so prišli nazaj v ligo prvakov. Na izboru so dobili najmočnejšo skupino. V njej so bili THW Kiel, Barcelona in še nekateri zelo dobri klubi. Pred sezono pa je veliko igralcev zapustilo klub, zato so jih veliko vzeli še iz mladinskih vrst. To so bili Marguč, Ranevski, Lesjak, Razgor D., klub pa jih je tudi kar veliko kupil. Prišli so Žvižej, Pajovič, Metlečič, Poklar, Prieto Martos, Rnić in Alilovič. V ligi prvakov so izpadli že iz skupinskega dela in po aferi s trenerjem Serdarušičem, ki je odšel iz kluba, je v klubu nekaj tekem bil trener Boris Denič, a se tudi to ni obneslo, zato so v klub poklicali očeta rokometnega kluba Mira Požuna do konca sezone. V državnem prvenstvu so morali premoč priznati Velenju, ki so jim prevzeli naslov državnih prvakov, v pokalu Slovenije pa Kopru. V mlajših selekcijah pa so bili samo starejši dečki A državni prvaki in zmagovali so na vseh turnirjih, po katerih so hodili.

V sezono 2011/2012 so odšli z novim trenerjem Vladanom Matičem. S predsednikom kluba sta ustvarila vizijo kluba, in sicer da bodo delali na mlajših igralcih ter da jih bo čim več v članski ekipi. Odšli so tudi Koksharov, Zorman, Pajovič, Vugrinec, Gajič, Prieto, v člansko ekipo pa so prišli Mlakar,

Mackovšek, Poteko, Potočnik, Žabič, kupili pa so tudi Zelenoviča, Skoka, Žurana in legendo celjskega kluba— Perića. Nastopali so v Evropskem pokalu in prišli vse do polfinala, kjer jih je premagal Gummersbach. V domačem prvenstvu so nazaj dobili naslov pokalnih prvakov Slovenije. Od mlajših selekcij so bili samo kadeti uspešni z naslovom državnih prvakov.

V sezoni 2012/13 je Slovenija lahko imela dva predstavnika v najmočnejši ligi prvakov. A iz kluba so odšli Rnič, Metlečič, Poklar in Perič, ki se je upokojil in tako postal pomočnik trenerja. V klub so prišli še Skube, Janc, Blagotinšek in Čavor. V Ligi prvakov so se Celjani dobro upirali nemškemu prvaku Hamburgu v osmini finala in tako so domačo tekmo izgubili (29:38), a na gostovanju so zmagali (28:31). V domačem prvenstvu so zopet bili premagani in dobili so samo pokal Slovenije. V mlajših selekcijah so bili samo kadeti uspešni, saj so edini dobili naslov državnih prvakov.

Tako je klub vse do danes osvojil 17 naslovov državnih prvakov in 15 naslovov pokalnih zmagovalcev Slovenije. Osvojili so tudi najprestižnejši naslov – evropski klubske prvaki in pa tudi pokal pokalnih zmagovalcev. Skozi vse te sezone so se spreminjali tudi logotipi kluba, tako so, odkar Celjani nastopajo v slovenski ligi, zamenjali 3 logotipe.

7 INTERVJU

Intervju je bil opravljen z gospodom Andrejem Šušteričem, ker je v klubu deloval 24 let in v teh letih je v klubu opravljal številne pomembne funkcije. Najprej je bil 10 let predsednik izvršnega odbora, na začetku, preden je Pivovarna Laško podpisala sponzorstvo s klubom, je bila ta funkcija kot predsednik kluba, potem je bil 12 let predsednik izvršnega odbora, na koncu je bil še 2 leti v.d. direktor in potem se je upokojil.

Slika 2: Gospod Andrej Šušterič.

(Viri:http://www.siol.net/sportal/rokomet/2008/05/po_turnsku_se_susteric.aspx, 1.3.2014)

Kdaj ste se začeli ukvarjati z rokometom?

Leta 1960 v Grosuplju, ko sem bil star 15 let. Bil sem eden od ustanoviteljev tamkajšnjega kluba – igralec, trener, sekretar, kratka človek za vse. Najprej smo igrali v "Dolenjski rokometni ligi", na koncu pa tri sezone (1967–1970) v "Ljubljanski conski ligi", ki je primerljiva s sedanjo "1. B državno ligo", saj so bili naši nasprotniki na primer Kranj, Hrastnik, Križe, Radovljica, Radeče, Duplje, Zagorje, Krmelj, Novo Mesto, Krško, Mokerc Ig, Usnjar Šmartno, Šentvid Lj. Spomladi 1970 je grosupeljski klub razpadel, ker nismo imeli primerne igrišča za to ligo. Prvi del svoje igralsko-trenerske kariere sem, pred odhodom v Celje, zaključil kot trener RD Prule v sezoni 1970/71.

Kako se spominjate rokometu takrat – organizacijsko kot igralno?

Večino prvih rokometnih tekem smo v Grosuplju igrali na nogometnem stadionu v Brinju, kjer smo na črnem lešu vedno sproti postavljali gole in z žaganjem ali apnom označevali igrišče. Za garderobo

nam je služila razpadajoča baraka, umivali pa smo se kar v bližnjem potoku. Da ne bi bili toliko odvisni od nogometašev, smo leta 1963 z udarniško akcijo zgradili svoje igrišče (tudi na črnem lešu) nasproti železniške postaje, ki pa so nam ga kmalu zaradi nerešenih lastniških odnosov čez noč prekopal. Ponovno smo se vrnili na nogometni stadion v Brinju, dokler nam tekmovalna komisija 2. slovenske lige tega igrišča ni zaprla. Nato smo dve sezoni kot "domačini" nastopali na peščenem igrišču v Stični in Šmarju-Sap, ko smo se končno naveličali obljub in lepih besed ter maja 1970 razpustili ekipo.

Bili smo praktično brez denarja, tako da smo komaj financirali stroške tekem in prevozov – velikokrat tudi sami ali naši starši. Trenirali smo neredno in največ dvakrat na teden ter ves čas brez pravega trenerja. Od opreme smo imeli zagotovljene le drese in kakšno žogo, copate smo si v glavnem kupovali sami, trenirke pa smo v vsem tem času (10 let) imeli samo ene, pa še te smo si prislužili sami z nagrado za pobiranje članarine za Rdeči križ med prebivalstvom Grosuplja.

Organizacija kluba je bila na podobnem nivoju, vendar dovolj dobra, da smo lahko uspešno nastopali na takratnem uradnem tekmovanju. Kot zanimivost še podatek, da sem takrat kot neizkušen mladenič kar sedem sezon (1961-1967) amatersko in ob pomoči pisarne RZS vodil "Dolenjsko rokometno ligo" – registracija igralcev, delegiranje tekem, reševanje pritožb ...

S čim se je začel vzpon rokometu v Celju?

Leta 1966 s prvo uvrstitvijo v takratno 1. jugoslovansko ligo. Iz nje so celjski rokometiši sicer takoj izpadli, a se vrnili leta 1968 in odigrali tri zaporedne sezone (1968-1971), nato še tri v letih 1976-1979 in zadnje v sezoni 1983/84 – skupaj torej osem (8) sezon v takrat najmočnejši rokometni ligi na svetu. Svoje do sedaj največje uspehe pa so celjski rokometiši dosegli v času pokroviteljstva Pivovarne Laško in še posebej v letih 1997-2006, ko so šestkrat nastopili v polfinalu in dvakrat v četrtfinalu Lige prvakov ter leta 2004 osvojili naslov evropskih klubskih prvakov in prestižni naslov zmagovalcev evropskega superpokala. Ob praznovanju petnajste obletnice Evropske rokometne zveze EHF je bil RK Celje Pivovarna Laško v teh letih (1993-2007) proglašen za drugi najboljši evropski klub – za slovito špansko Barcelono, takrat šestkratnim evropskim prvakom!

Vzporednice z drugimi klubi po Sloveniji in Jugoslaviji: Slovan, Prule, GoldClub, Gorenje ...

V bivši Jugoslaviji so bili celjski rokometiši na drugem kakovostnem nivoju, saj so od leta 1966 pa do razpada Jugoslavije leta 1991 šestnajstkrat (16) nastopili v 2. zvezni ligi in osemkrat (8) v najvišjem rangu, kjer pa so s sedmim mestom (1976/77 in 1977/78) dvakrat dosegli svojo najboljšo uvrstitev. V tem času so trikrat igrali v finalu jugoslovanskega pokala (1976, 1978 in 1980).

V slovenskem prostoru so imeli Celjani primat do leta 1974, nato pa med člani ljubljanski Slovan, ki je v najmočnejši jugoslovanski ligi nastopal dvanajst (12) sezon ter leta 1980 osvojil prvi in edini slovenski naslov državnih prvakov v bivši državi. Boljši od Slovana so bili celjski rokometiši predvsem v pokalnem tekmovanju SRS, kjer so osvojili štirinajst (14) naslovov, Ljubljančani pa devet (9).

Nesporno najboljši v bivši Jugoslaviji (in seveda Sloveniji) pa so bili Celjani v mladinski konkurenci. V letih 1960–1991 (31 sezon) so osvojili sedemnajst (17) naslovov mladinskih prvakov SR Slovenije, v desetih nastopih v konkurenci prvakov YU-republik in pokrajin (8 ekip) pa so v 18-ih letih državnih prvenstev osvojili štiri naslove državnih prvakov, bili petkrat drugi in enkrat četrti.

Po osamosvojitvi Slovenije so celjski rokometiši v tej panogi prevzeli primat v novoustanovljeni državi. V 22-ih sezonah (1991-2013) so osvojili sedemnajst (17) naslovov državnih prvakov in

šestnajst (16) naslovov pokalnih zmagovalcev RS ter seveda že opisane rezultate v Ligi prvakov. V zadnjih letih, od sezone 2010/11 naprej, so od Celjanov boljši le velenjski rokometiši, čeprav so celjski rokometiši v zadnjih sezonah še dvakrat osvojili slovenski pokal.

Kako je potekalo pridobivanje pokroviteljev?

V času do leta 1990, ko je glavni pokrovitelj kluba postala Pivovarna Laško, se je s pridobivanjem sponzorjev in finančnih sredstev ukvarjalo vodstvo kluba, v obdobju 1984–1990 pa so se v to aktivnost vključevali celo vsi člani Izvršnega odbora. Poleg takratnega glavnega pokrovitelja Aero Celje (1978–1990) je glavni delež sredstev (preko ZTKO oziroma TKS) prispevala Občina Celje, tako da je bil ves ostali zbrani denar le v manjših zneskih. Od leta 1990, ko so postajali športni cilji kluba vedno višji, je glavno vlogo pri financiranju kluba prevzela Pivovarna Laško – ne le s svojim vložkom, ampak tudi s trženjem svoje in klubske blagovne znamke pri dobaviteljih, kupcih, partnerjih ... Od leta 1993 do 2008 (15 let) je naloge trženja za klub zelo uspešno opravljala tudi družba Biro A oziroma Birusport, vmes in kasneje nekaj časa pa tudi Marketing NT&RC.

Kaj je pretehtalo v Pivovarni Laško, da so se odločili podpreti celjski klub konec 80-ih let?

Leta 1990 so se v Pivovarni Laško odločili, da bodo zaradi večje prepoznavnosti svoje blagovne znamke v Sloveniji in bivši Jugoslaviji finančno podprli tudi slovenski vrhunski šport. Odločali so se med jeseniškimi hokejisti in celjskimi rokometiši ter na koncu izbrali slednje. Predvsem zaradi večje razširjenosti, popularnosti in kvalitete takratnega jugoslovanskega rokometu ter vedno boljših rezultatov Celjanov, ki so takrat nastopali po vsej bivši in za pivovarje tržno zanimivi Jugoslaviji. Posebno težo pri odločitvi Pivovarne Laško pa je imelo tudi dejstvo, da so s tem želeli podpreti in razviti vrhunski šport v svojem lokalnem okolju!

Kako vidite selekcijo domačih igralcev ter kako je le-ta potekala skozi zgodovino?

Z načrtovanim selekcioniranjem domačih igralcev smo v Celju pričeli nekje okoli leta 1980, vse do takrat pa se je mlade in perspektivne igralce s pomočjo profesorjev telovadbe (Tone Goršič, Mile Čepin, Tone Tiselj ...) izbiralo predvsem iz celjske gimnazije in srednje tehnične šole. Vse od takrat pa do danes se selekcioniranje izvaja po večini celjskih in nekaterih okoliških osnovnih šol med dečki, ki dopolnijo deset let. V prvo selekcijo je izbranih okoli dvajset (20) dečkov, ki nato redno in v večini primerov vsak dan trenirajo (še ne tekmujejo) pod okriljem kluba in njegovih trenerjev. Mladih selekcij, ki redno trenirajo in nastopajo na uradnih državnih tekmovanjih, pa je v klubu šest: mlajši dečki B in A, starejši dečki B in A ter kadeti in mladinci – vsega skupaj okoli 120–140 mladih igralcev.

Selekcioniranje domačih igralcev je v klubu dobro organizirano, a se kljub velikemu številu mladih igralcev le malokateremu uspe uvrstiti v prvo člansko ekipo. Odvisno pač od nivoja in zahtevnosti tekmovanja ter zastavljenih klubskih ciljev in za to razpoložljivih finančnih sredstev. Za primerjavo – v ekipi, ki je leta 2004 osvojila naslov evropskih klubskih prvakov, je nastopalo osem v Celju vzgojenih igralcev, pa še ti so imeli v ekipi bolj ali manj obrobno vlogo, v sezoni 2013/14 pa enajst domačih igralcev z mnogo bolj pomembno vlogo v ekipi. Je pa trenutni domet celjske ekipe borba za prvo mesto v državnem in pokalnem prvenstvu ter 1/8-finala Lige prvakov, medtem ko je bila ekipa 1997–2006 (11 sezon) v samem evropskem vrhu ter stalni državni prvaki (razen v sezoni 2001/02) in zmagovalci pokala RS (razen v sezonah 2001/02, 2002/03 in 2004/05).

Trenerji ..., kako je potekalo kadrovanje ...?

V začetku, od leta 1962, je bil dolgoletni trener članske ekipe Tone Goršič, kasneje od sedemdesetih let naprej pa je trenerje izbiralo ožje vodstvo kluba s formalno odobritvijo na Izvršnem in Upravnem

odboru kluba. Izbor trenerjev članske ekipe je bil pogojen tudi od razpoložljivih finančnih sredstev. Od leta 1962 do konca leta 2013 (52 sezon) se je v Celju izmenjalo šestnajst (16) trenerjev, med njimi le pet Celjanov, ki pa so 1. ekipo vodili več kot polovico (27) sezon. Mlade celjske selekcije so vodili izključno doma vzgojeni trenerji!

Skavting ..., kako je potekalo spremljanje tujih igralcev.

Spremljanje tujih igralcev, ali t. i. "skavting", je organizirano potekalo predvsem v letih 2000–2007, ko je bil za to zadolžen športni direktor kluba. Imel je spisek vseh igralcev, ki so bili zanimivi in finančno dosegljivi za celjski klub. Zaradi finančnih zahtev so bili to predvsem igralci bivših jugoslovanskih republik in igralci iz vzhodnoevropskih držav. Pred tem so tuje igralce, bolj ali manj neorganizirano, spremljali in izbirali trenerji članske ekipe s pomočjo nekaterih trenerjev mladih selekcij.

Politika kluba je bila, predvsem v obdobju Pivovarne Laško, da se v klub pripeljejo že izdelani kvalitetni igralci in le redko mladi igralci, ki so se nato kalili v mlajših celjskih selekcijah.

Kako sedaj z nekaj časovne distance vidite obdobje največjih uspehov ter kako vidite klub in roket v Celju danes?

Zgodovina celjskega rokometu je zgodba o uspehu! Predvsem od leta 1990, ko je pokroviteljstvo kluba prevzela Pivovarna Laško, pa vse do leta 2004, ko so celjski rokometuši osvojili prvi slovenski, in do sedaj edini, naslov evropskih klubskih prvakov med moškimi ekipami in povrh še naslov zmagovalcev prestižnega evropskega superpokala. Rezultat, ki ga je v eni tekmovalni sezoni doseglo le nekaj evropskih klubov!

Že od samih začetkov, v letih po drugi svetovni vojni, so celjski rokometuši postali pojem uspešnosti v takratnem slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Resda v prejšnji skupni državi niso nikoli posegli po samem vrhu, a so se zato odlikovali predvsem po vzgoji mladih igralcev in štirikratnem osvajanju mladinskih naslovov v bivši državi. Prav na račun mladih selekcij so bili celjski rokometuši v rivalstvu z ljubljanskim Slovanom sicer v stalni prednosti po točkovanju za najboljši slovenski klub, a v članski konkurenci kljub temu kar nekaj let v podrejenem položaju.

Po osamosvojitvi Slovenije so celjski rokometuši v tej panogi prevzeli primat v novoustanovljeni državi. Do osvojitve naslova evropskih klubskih prvakov leta 2004 so do tedaj v trinajstih sezonah izgubili le en sam naslov državnih prvakov (pa še ta za zeleno mizo) in le dva naslova pokalnih zmagovalcev RS. So eden redkih klubov, ki so od ustanovitve Evropske rokometne zveze (EHF) leta 1993, razen sezone 2002/03, do leta 2007 nastopili v vseh ostalih trinajstih sezonah Lige prvakov. In po uspehih so v vseh teh letih (1993–2007), po rangiranju in oceni EHF, drugi najuspešnejši evropski klub – za slovito špansko Barcelono!

Poleg tega se je celjski rokometni klub že od nekdaj odlikoval tudi po dobrem vodenju in organizaciji ter strokovnem delu, kar je bilo še posebej vzor marsikateremu domačemu in tujemu klubu.

Trenutni domet celjskega rokometu je v članski konkurenci borba za prvo mesto v državnem in pokalnem prvenstvu RS ter 1/8-finala Lige prvakov, kar pa je odvisno od uvrstitve ekipe v državnem prvenstvu in kvote, ki jo imajo slovenski klubi na voljo za nastopanje v tem tekmovanju. V prihodnji sezoni 2014/15 bo imel pravico nastopanja v Ligi prvakov le en slovenski klub, državni prvak RS 2014, kar bo Celjanom, glede na trenutno stanje na lestvici, le stežka uspelo.

8 NAJVEČJI USPEHI ROKOMETNEGA KLUBA CELJE PIVOVARNA LAŠKO

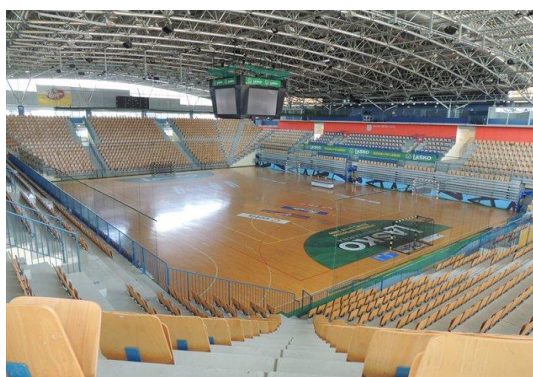
8.1 NOVA DVORANA ZLATOROG

Dvorano Zlatorog je bila zgrajena zaredi evropskega prvenstva v rokometu, ki je potekalo leta 2004 v Sloveniji. Zgradili so jo zaradi tega, ker niso v občini Celje hoteli, da bi dvorano Golovec obnovili, s tem da bi jo razširili in povečali. Tako je občina Celje financirala celotno izgradnjo nove dvorane, del sta sofinancirala Fakulteta za šport 0,5 mioEUR in Ministrstvo za šolstvo in šport 1,4 mio EUR, celotna investicija pa je stala 7,8 mio EUR. Graditi so jo začeli januarja 2003, končali pa decembra 2003. Uradno je bilo 17. 12. 2003 izdano dovoljenje za uporabo objekta. Dvorana zajema veliko dvorano, stranski dve manjši dvorani za fitnes, 6 garderob, VIP prostore, prostore za novinarje, poslovne prostore, blagajno, skladišče in manjši gostinski lokal. Njena kapaciteta je precejšnja, sajsprejme približno 6000 ljudi, na 5154 sediščih in okoli 500 stojiščih. Tako je ta dvorana postala domača dvorana RK Celja Pivovarne Laško. V njej so se zapisali in odigrali največji uspehi kluba. (Občinska seja občine Celje, http://www2.irose.si/moc.celje.si/uprava/documents/gradiva/20seja/20seja_zlatorog-odg1.pdf).

Slika 3: Dvorana Zlatorog zunaj.

(Vir: <http://www.handball-challenge.com/forum/viewtopic.php?f=18&t=253>, 28.2.2014)

Slika 4: Dvorana Zlatorog znotraj.

(vir : http://www.siol.net/sportal/kosarka/ep2013/novice/2013/06/celje_eurobasket_priprave.aspx 28.2.2014)

8.2 OTVORITVENA TEKMA Z LEONOM

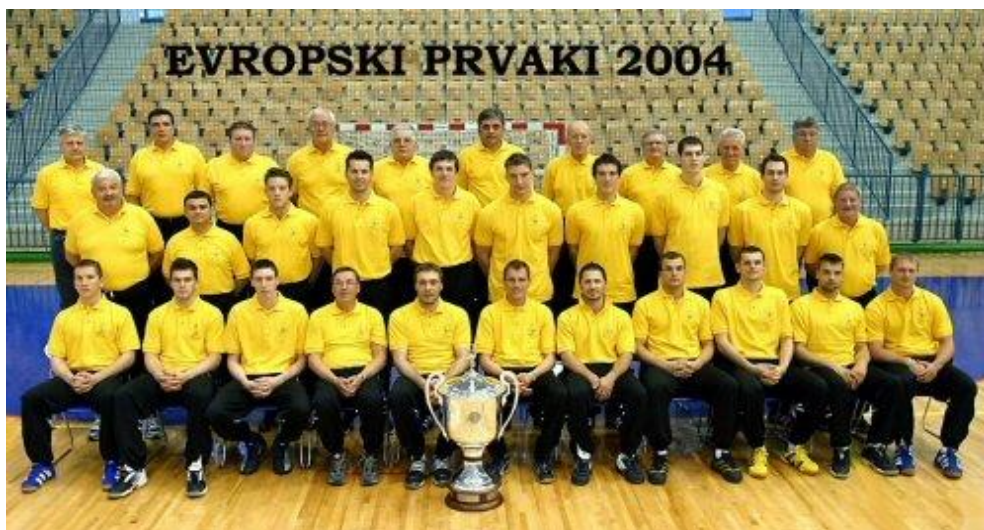
Prva tekma za ligo prvakov v novi dvorani Zlatorog je bila 21.12.2003 proti ekipi iz Španije C.BM Ademar Leon. Za to tekmo so v klubu dogovorili z Mercator centrom Celje, da podelijo nekaj kart med kupci in tako napolnijo dvorano do zadnjega kotička, kar je možno. Ta tekma je bila nekaj posebnega, saj so morali Celjani nadoknaditi 13 golov zaostanka, ki si so ga pridobili na prvi tekmi, saj so jih Španci premagali z rezultatom (38:25). Na tej tekmi so se med strelce vpisali Koksarov 7 golov, Vugrinec 5 golov, Milosavljevič 4 gole, Brumen 2 gola, Kozlina 2 gola, Rutenka 2 gola in po 1 gol so dali Gorenšek, Natek ter Štruc. Na povratni tekmi v novi dvorani je bilo peklensko vzdušje, saj je dvorana bila napolnjena do zadnjega kotička in v njej je bilo okoli 5400 gledalcev, ki so naredili fenomenalno navijaško predstavo, to pa vem zaradi tega, ker sem bil na tej tekmi tudi jaz. Celjani so prvič na tej tekmi zadeli v 4. Minuti, saj je od začetka tekma bila zelo izenačena in živčna. Prvi polčas je potekal predvsem po notah celjskih rokometišev, saj so povedli z 6:3 nato 11:3, 15:3 in ob polčasu je bilo 17:7, saj Ademar Leon v obdobju od 12. do 20. minute ni dosegel gola. V Celjskem napadu pa sta predvsem blestela Sergej Rutenka in Renato Vugrinec. Po polčasu so celjski rokometiši igrali še bolje kot v 1. polčasu, že po nekaj minutah igre so vodili z 12 goli prednosti, v 45. minuti pa so prvič povedli za 13 potrebnih golov, a so Španci znižali na 11 golov, potem so se Celjani spet prebudili in povedli s 13 goli. Največjo nalogo je na tej tekmi opravil Dejan Perić, ki je na tej tekmi zbral kar 13 obramb in to najpomembnejšo v zadnjih sekundah tekme, ko je branil strel Lorenzanija. V celjski igri so najbolj blesteli Vugrinec z 9 goli, Rutenka z 9 goli, Kokšarov z 5 goli, Kozlina z 4 goli, Brumen z 4 goli, Milosavljevič z 3 goli in Gorenšek z 1 golom. V obrambi je pa tudi dobro odigral Oštir, a je na koncu dobil rdeči karton. Tako so Celjani naredili čudež v novi dvorani Zlatorog in poskrbeli za njeno nepozabno otvoritev. Pred dvorano je bilo tudi veliko platno in okoli 1000 celjskih navijačev, ki niso dobili karte za ogled tekme (Laskodrinker, <http://laskodrinker.weebly.com/nepozabna-sezona-200304.html>).

8.3 OSVOJITEV NASLOVA EVROPSKIH KLUBSKIH PRVAKOV

Za najuspešnejšo sezono v zgodovini kluba šteje vsekakor sezona 2003/2004. Rokometni klub Celje Pivovarna Laško je bil izžreban v skupino F, njihovi nasprotniki v tej skupini so bili: slovaški prvak MSK SIRS P. Bystrica, nemški prvak in Celju zelo dobro znan nasprotnik SG Flensburg in švedski prvak Radberglids IK. Celjani so prvo tekmo igrali na Slovaškem, kjer so tudi zmagali z rezultatom (32:39), naslednjo tekmo v skupini so igrali doma proti Švedom in so tudi zmagali z osmimi goli razlike z rezultatom (29:22). Na tekmo v Flensburg rokometiši niso šli z belo zastavo, kar so tudi dokazali, saj je bil rezultat izenačen (29:29). Po tej tekmi so imeli še povratne tekme v skupini in začeli so na Švedskem, kjer so premagali Radberglids IK za pet golov z rezultatom (25:30), naslednji dve tekmi so odigrali doma, najprej proti Bystrica in so jih premagali za kar petnajst golov z rezultatom (40:25), tekma proti Flensburgu je bila bolj napeta, saj so gostje v polčasu vodili že za kar pet golov (12:17), a so Celjani v drugem polčasu napeli vse moči in tekmo zmagali z enim golom razlike (29: 28). Tako so se uvrstili v osmino finala, kjer jih je čakal neugodni Ademar Leon, kar je pokazal tudi na prvi tekmi v Španiji, ki je Celjane premagal za neugodnih trinajst golov z rezultatom (38:25), a na povratni tekmi rokometiši niso vrgli puške v koruzo, saj so prvič igrali v novi dvorani in so hoteli zmagati in kar jim je uspelo, je bilo neverjetno, Španci so premagali za neverjetnih trinajst golov z rezultatom (34:21) in tako so se po boljši gol razliki uvrstili v četrtfinale, s čimer so začeli pohod proti Evropski kroni. V četrtfinalu jih je čakal še en nemški nasprotnik TBV Lemgo. Na prvi tekmi v Celju so jih celjski rokometiši zmagali kar sedem golov z rezultatom (32:25), po zaslugi neverjetnega Dejana Perića, ki je

ubranil kar 26 strelav na gol. Na povratni tekmi v Nemčiji je bilo izenačeno z rezultatom (28:28) in tako so se Celjani prebili v polfinale, kjer jih je čakal še en španski nasprotnik B.M. Ciudad Real. Prvo tekmo so odigrali v Španiji in Celjani so si že v prvih trinajstih minutah naredili razliko petih golov (10:5), igralci Celja so to prednost vse do 55 minute, ko sta si zaradi nepotrebne živčnosti rdeč karton prislužila Vugrinec in Koksarov, in tako so 3 minute po čudnem kriteriju sodnikov igrali le trije celjski igralci proti petim španskim igralcem, zato je razlika v trenutku splahnela, Španci so v zadnji minuti imeli priložnost za izenačenje, a je na srečo Celjanov Perić ubranil strel in tako zapisal še 24 obrambo v statistiko. Tako je ostalo pri rezultatu 36:35 za rokometaše iz Celja. Najboljši posamezniki so bili Zorman z 10 goli, Vugrinec z 8 goli in Rutenka z 8 goli. Povratna tekma je bila čez 6 dni v Celju. Na tej tekmi je bilo 6000 gledalcev in okoli 1500 še zunaj pred dvorano, ki so tekmo spremljali na velikem platnu. Ta tekma je bila bolj mirna glede sodniškega sojenja, a je bila vseeno zelo napeta, a so jo Celjani dobili s prednostjo dveh zadetkov z rezultatom 34:32. Na tej tekmi so bili najuspešnejši igralci Vugrinec z 9 goli, Rutenka z 8 goli, Koksarov z 7 goli in Brumen z 4 goli. Tako so se uvrstili v veliki finale, njihov nasprotnik pa je bil zelo znani SG Flensburg, saj so ga že v tej sezoni enkrat premagali. Prva tekma velikega finala je bila v Celju 18.4.2004. Ta tekma je bila zgodovinskega pomena za klub, saj so prvič v zgodovini igrali v finalu lige prvakov. Skoraj dve uri pred tekmo so se že začeli zbirati navijači pred dvorano Zlatorog, saj je ta ponovno pokala po šivih, saj je bilo v dvorani okoli 6000 gledalcev in zunaj dvorane še dodatnih par 1000 gledalcev, ki so tekmo spremljali na velikem platnu pred dvorano. Tekma je potekala po celjskih notah, saj so vse skozi vodili in so tako ob polčasu vodili za 4 gole (17:14), a v drugem polčasu niso popustili in so tako že povedli za kar 8 golov. Na koncu so Nemci ublažili poraz in ga tako znižali na zaostanek 6 golov, na koncu je bil rezultat 34:28 v korist domačih igralcev. Na tej tekmi so bili najboljši posamezniki Rutenka z 13 goli, Koksarov z 9 goli in Zorman z 4 goli ter Perić z 22 obrambami. Na povratni tekmi v Nemčiji so Celjani šli na polno, da bi obranili prednost 6 zadetkov iz prve tekme. V Nemčijo so se odpravili z letalom en dan preden je bila tekma in tam so tudi opravili večerni trening. Toda brez zapletov ni šlo, najprej niso dobili garderobe, kot drugo so naleteli na motnjo med treningom, saj so se med treningom po igrišču sprehajali delavci. A to rokometašev ni vrglo iz tira. To so pokazali tudi na tekmi, ampak to tekmo so bili boljši igralci iz Flensburga, saj so skoraj celotno tekmo vodili, a nikoli jim ni uspelo priti do razlike 6 potrebnih golov, saj so Celjani imeli vse pod kontrolo. Nemci so v 54. minuti vodili z največ 4 goli prednosti in na koncu so zmagali za dva gola z rezultatom 30:28, a to je bil za Celjane najslajši poraz v zgodovini kluba, saj so postali Evropski klubski prvaki. Po tekmi je pa sledilo veliko slavje, še posebej, ko so rokometaši prišli v Celje, saj jih je pred dvorano pričakala množica okoli 10000 ljudi.

V tej zlati ekipi so igrali Dejan Perić, Sergej Rutenka, Edvard Koksarov, Renato Vugrinec, Uroš Zorman, Miladin Kozlina, Žkica Milosavljevič, Miha Gorenssek, Nenad Bilbija, Dino Bajram, Matjaž Brumen, Jure Natek, Marko Oštir, Gregor Lorger, Aljoša Rezar in Urban Stopar. Trener je bil Miro Požun in pomočnik trenerja Slavko Ivezić, v strokovnem vodstvu kluba pa so bili Tone Turnšek, Andrej Šusteršič, Vlado Privšek, fizioterapevt je bil Miran Maksimovič in zdravnik kluba je bil in še je dr. Rudi Čajavec (Laskodrinker, <http://laskodrinker.weebly.com/nepozabna-sezona-200304.html>).

Slika 5: Skupinska slika.

Vir: <http://www.rk-celje.si/o-klubu/zgodovina-kluba/>, (1.3.2014)

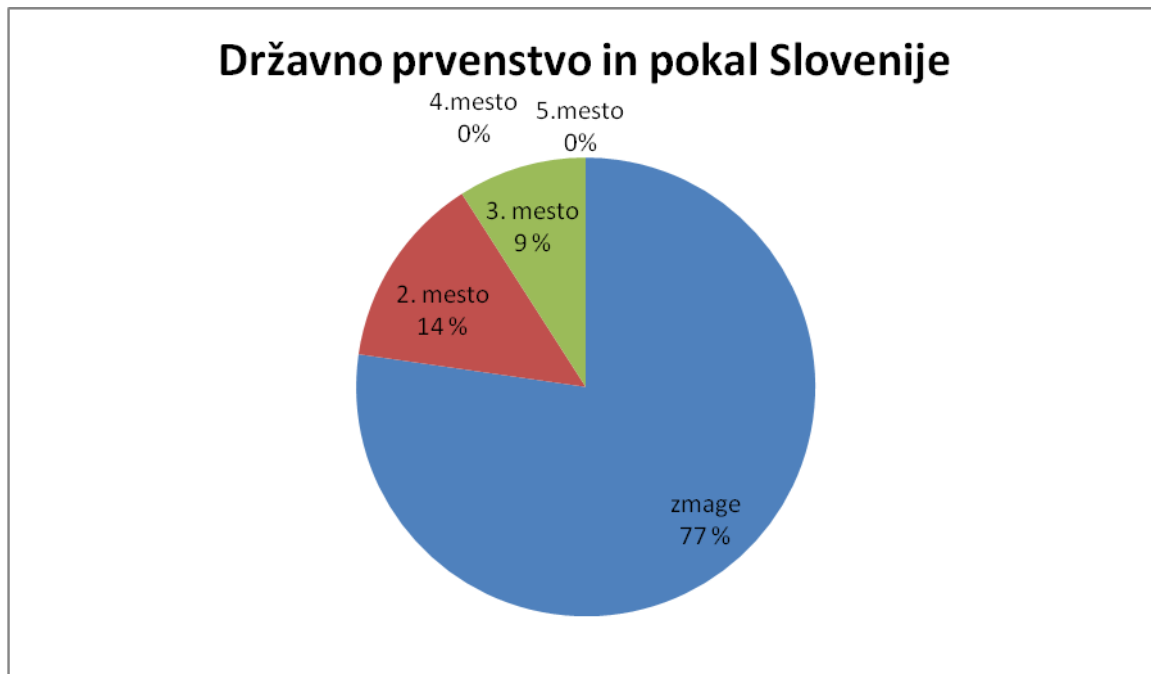
9 ROKOMETNI KLUB CELJE PIVOVARNA LAŠKO DANES

Z letom 2011 se je v Celju veliko spremenilo, saj so ubrali novo politiko. Prišla pa je tudi recesija in tako si v klubu niso mogli privoščiti velikih nakupov igralcev, zato sta se direktor kluba Roman Pungartnik in trener kluba Vladan Matić odločila, da s klubom ustvarjata vizijo za v prihodnost in kalijo mlade rokometnaše. Tako so v člansko ekipo uvrstili veliko mladih celjskih rokometnašev in nekatere mlade tujce predvsem iz bivše republike, saj je trener poznal nekatere dobre rokometnaše. Sedaj se v klubu borijo, da bi osvojili naslov državnih prvakov in v ligi prvakov, da bi prišli vsaj v osmino finala. Letošnjo sezono so se tudi sporazumno razšli z dosedanjim trenerjem Matićem in v klub je prišel Branko Tamše.

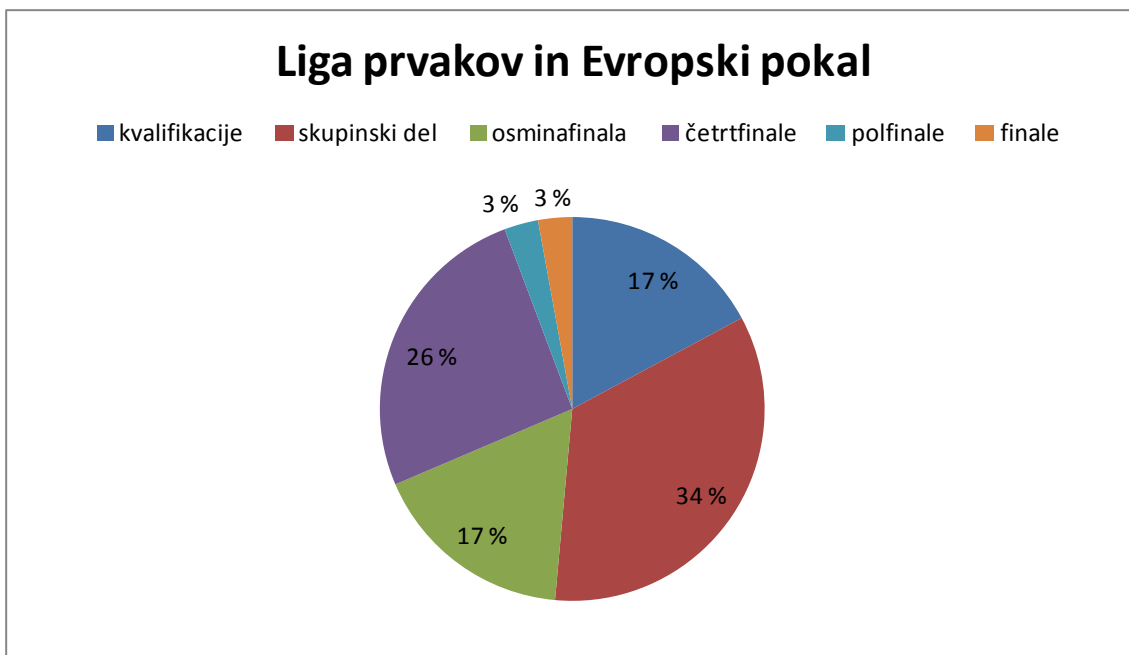
10 REZULTATI

10.1 ANALIZA PODATKOV

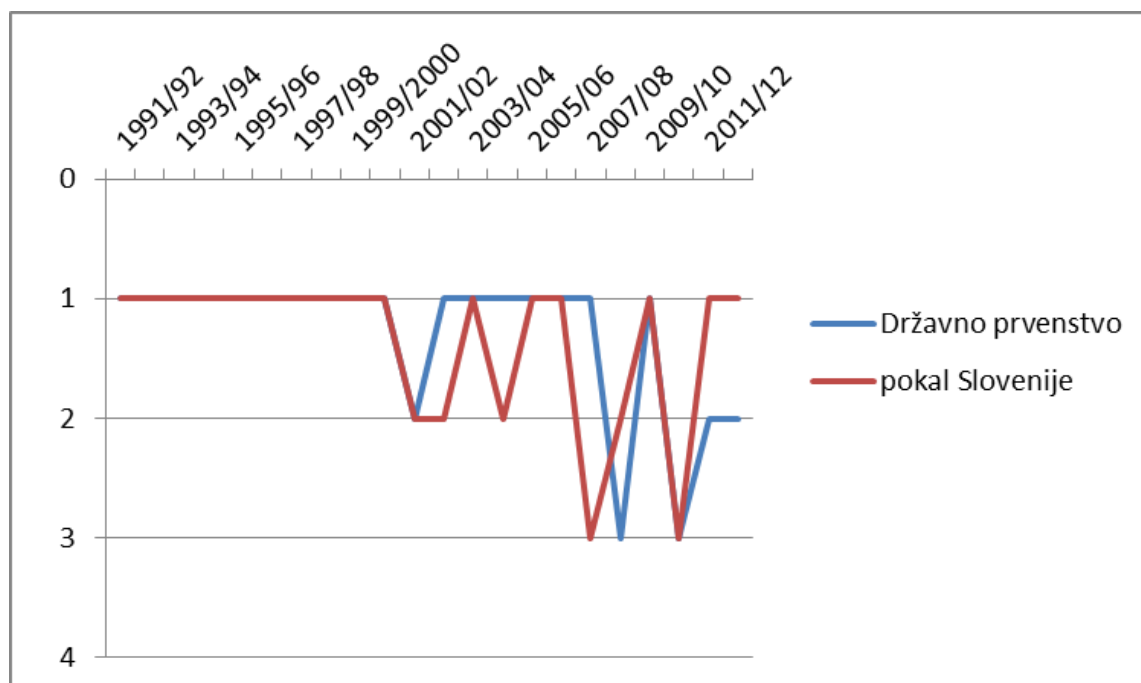
Graf 1: Zgodovinski pregled osvojitve mest državnega prvenstva v odstotkih predstavitev v državnem prvenstvu.

Ta graf nam predstavi, kolikokrat so se Celjani uvrstili na katero mesto. Tako nam predstavi, da so najuspešnejši v zmagah v državnem prvenstvu in pokalu Slovenije in to kar 77% vseh uvrstitev. Na drugem mestu so bili 14% in na tretjem mestu 9%. Na četrtem ali petem mestu pa sploh niso bili. Ta graf nam pokaže tudi to, da je RK Celje pivovarna Laško dominirala v Slovenskem prvenstvu in pokalu.

Graf 2: Zgodovinski pregled osvojitve mest evropskih tekmovanj v odstotkih.

Ta graf nam prikazuje, kakšne uvrstitve so imeli Celjani v Evropi, v ligi prvakov in Evropskem pokalu. V kvalifikacijah so bili uspešni 17%, v skupinskem delu so bili uspešni kar 34% in v osmini finala 17%, ampak to se ni igralo vsako leto. V četrt finalu so bili uspešni kar 26%, v polfinalu so igrali kar petkrat, a so bili samo enkrat uspešni, zato so 3% in v finalu so igrali tudi enkrat in tudi bili uspešni in zato so tudi 3%.

Graf 3: Grafična predstavitev uvrstitve kluba po sezonah. Vir: statistični portal InfoStat

Iz grafa št.3 je razvidno, kako so bili Celjani uspešni po sezonah in na katero mesto so se uvrstili. Glede na letnico se lahko razbere, kakšna so bila nihanja v kakovosti moštva. Prikazano je, da so bili

celjski rokometiši nesporni zmagovalci do sezone 2001/2002, ko so naslov zaradi slabše gol razlike praktično izgubili za zeleno mizo proti Prulam. V državnem prvenstvu so se sicer v naslednji sezoni vrnili na vrh, medtem ko je pokal osvojil GoldClub. Sezona 2003/2004 je bila zopet popolnoma uspešna z obema lovorikama v Zlatorogu, kar pa se je ponovilo še v sezonah 2005/2006 in 2006/2007. V naslednji sezoni so morali premoč v Pokalu Slovenije priznati RK Velenje, v DP so pa spet postali prvaki. V sezoni 2008/2009 so v obeh prvenstvih v državi zasedli 2. mesto, v naslednji sezoni so pa spet prinesli obe lovoriki v Zlatorog in to je bil zadnji naslov DP v klubu, saj jih je do sedaj zmeraj premagal RK Velenje. V pokalu so pa še enkrat morali priznati premoč RK Koprue, a v naslednjih sezonah so jo dobili nazaj.

10.2 KOMENTAR INTERVJUJA

V intervjuju izvemo začetke kariere gospoda Šusteršiča, saj nam pove, da preden je prišel v rokometni klub Celje, se je že ukvarjal z rokometom. Pove nam tudi, kakšna organizacija klubov je bila takrat, ko se je ukvarjal z rokometom. V nadaljevanju se intervju naveže na rokometni klub Celje in nam pove, s čim se je začel vzpon rokometu v Celju, potem tudi govori o vzporednicah z drugimi klubi v Sloveniji in nam predstavi, kako je Celje bilo nekaj časa razred zase v slovenskem rokometu. Potem smo pa že pri Pivovarni Laško in kako je postala sponzor rokometnemu klubu, nato nam še pove, kakšno je bilo kadrovanje v klubu in kateri so bili trenerji, kako je potekalo selekcioniranje domačih igralcev ter kako je poteklo iskanje tujih igralcev. V zaključku intervjuja nam pove še, kako zdaj vidi obdobja največjih uspehov Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško.

10.3 POTRDITEV HIPOTEZ

Glede na podatke, pridobljene z metodo analize in polstrukturiranega intervjuja, potrdimo hipotezo št. 1: Rokomet je v Celju najpomembnejši šport. Zgodovinski in statistični podatki, podkrepljeni z intervjujem, kažejo na to, da je rokomet bil pomemben za občino Celje, prav tako pa tudi za prebivalce. Rokometni klub se je do prihoda pokrovitelja financiral iz občinskih sredstev, prav tako pa je občina skoraj sama financirala izgradnjo nove dvorane Zlatorog.

Prav tako lahko glede na sintezo podatkov, pridobljenih z metodo analize in polstrukturnega intervjuja, potrdimo hipotezo št. 2: Vstop novega pokrovitelja je klubu v zatonu omogočil preboj na evropski vrh. Klub je z novim pokroviteljem dobil tudi novo ime Rokometni klub Celje Pivovarna Laško. Finančni vložki pa so pomenili, da so postali konkurenčni v evropskih tekmovanjih. S pokroviteljstvom kluba pa je večjo prepoznavnost pridobilo tudi podjetje: Pivovarna Laško.

11 ZAKLJUČEK

Ko pogledamo v zgodovino celjskega rokometu, lahko vidimo vzpon Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško, saj so rokomet v Celju začeli igrati skoraj iz ničle. Tako lahko vidimo, kako se je rokometni klub razvijal, kakšne rezultate so si priigrali in kakšne infrastrukture so pridobili skozi vsa leta do danes. V svoji nalogi sem skušal zajeti vse najpomembnejše rezultate in dogodke. Tako sem prišel do zaključka, da so bili njihovi uspehi zelo uspešni in konstantni, dokler niso prišli do vrhunca z osvojitvijo lige prvakov. Iz naloge je tudi razvidno, da so k njihovem vzponu pripomogle polne dvorane občinstva. Potem pa so njihovi rezultati začeli padati, nihati in niso bili več tako konstantni in tudi dvorane so postajale vse bolj prazne. Ob tej raziskovalni nalogi sem odkril vrhunce kluba in upam, da se bodo ti časi ponovili.

12 VIRI

1. Evropska rokometna zveza. <http://www.eurohandball.com/ec/cl/men/2013-14/clubs/001853/Celje+Pivovarna+Lasko>. (26.2.2014)
2. Goršič T. (1976): Trideset let rokometna v Celju. Celje, Železničarski rokometni klub (Aero Celje).
3. Laskodrinker. Nepozabna sezona 2003/2004. <http://laskodrinker.weebly.com/nepozabna-sezona-200304.html>. (28.2.2014)
4. Občinska seja občine Celje. http://www2.irose.si/moc.celje.si/uprava/documents/gradiva/20seja/20seja_zlatorog-odg1.pdf , (1.3.2014)
5. Rokomet. <http://sl.wikipedia.org/wiki/Rokomet> , (20.2.2014)
6. RK Celje Pivovarna Laško. http://en.wikipedia.org/wiki/RK_Celje. (25.2.2014)
7. Rokometna zveza Slovenije. <http://infostatx.rokometnazveza.si/scripts/RZS/default.asp>. (1.3.2014)
8. Spletna stran RK Celje Pivovarna Laško. <http://www.rk-celje.si/o-klubu/zgodovina-klub/>. (20.2.2014)
9. Šusteršič A. (1996): Petdeset let rokometna v Celju. Celje, Rokometni klub Celje Pivovarna Laško.
10. Terminološki slovar vzgoje in izobraževanje. Projekt Agencija za raziskovanje RS, splet: www.termania.net/slovarji/terminoloski-slovar-vzgoje-in-izobrazevanja/3474922/polstrukturirani-intervju. (25.2.2014)

ZAHVALA

Mens sana in corpore sano (lat.)

(Zdrav duh v zdravem telesu)

Zahvaljujem se mentorju Jerneju Jančiču, prof. za sodelovanje in nasvete pri pripravi raziskovalne naloge. Zahvala gre tudi Aniti Laznik, prof. za opravljeno lektoriranje, še posebej, pa bi se rad zahvalil Andreju Šušteršiču za ves čas, ki mi ga je namenil.

Oskar Žveglič